

Sygn. akt XI GC 924/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 12 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) (...) w W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda (...) (...) (...) w W. kwotę 693,71 zł (sześćset dziewięćdziesiąt trzy zł siedemdziesiąt jeden gr) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 marca 2018 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 315 zł (trzysta piętnaście zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 924/18

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym

Pozwem złożonym w dniu 29 marca 2018 roku powód (...) (...) (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w S. kwoty 2263,85zł wraz z ustawowymi odsetkami od wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 16 stycznia 2014r pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym (...) sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany mimo wezwania nie wywiązał się z przyjętych zobowiązań i zalega z zapłatą faktur, noty i kary umownej. Dodał, że wierzytelność została przeniesiona na powoda umową przelewu wierzytelności z dnia 22 grudnia 2016 r.

W sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany złożył skutecznie sprzeciw. W uzasadnieniu zarzucił brak zasadności roszczenia, naruszenie art. 210 ksh. oraz, że z telefonu korzystała tylko E. M.. Zakwestionował notę księgową dotyczącą kary umownej.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Początkowo E. M. działająca pod firmą (...) miała zawartą z (...) sp. z o.o. w W. umowę dotyczącą nr tel. (...). W dniu 12 listopada 2013r sporządzonych zostało szereg dokumentów m.in. Porozumienie dotyczące przeniesienia praw,

Formularz nadania hasła dla (...) sp. z o.o., Oświadczenie złożone przez ten podmiot jako klienta zawierającego umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Operator (...) sp. z o.o. w W. zaakceptował (...) sp. z o.o. jako abonenta przedmiotowego numeru. W imieniu (...) sp. z o.o. czynności dokonywała E. M. ówczesna Prezes spółki upoważniona do jednoosobowej reprezentacji.

W dniu 16 stycznia 2014 doszło do zawarcia aneksu do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w którym jako strony wskazano (...) sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. W umowie wskazano zakres świadczonych usług, rodzaj oferty, naliczane opłaty i ulgi. Klient zaakceptował Regulamin świadczenie usług, Cennik usług i (...) promocji. W imieniu (...) sp. z o.o. czynności dokonywała E. M..

Zgodnie z Regulaminem świadczenia usług (§10 ust 8 i10) za opłaty wynikające z używania przez osoby trzecie zagubionej, skradzionej lub utraconej w inny sposób karty do momentu zablokowania karty wyłączną odpowiedzialność ponosi abonent, podobnie abonent ponosi odpowiedzialność za skutki używania przez osoby trzecie zagubionej lub skradzionej karty spowodowane niezgłoszeniem tych faktów do operatora. W Regulaminie wskazano też, że abonent ma obowiązek terminowo płacić za świadczone usługi, że w razie nieotrzymania rachunku w terminie abonent powinien niezwłocznie zawiadomić o tym operatora, a brak rachunku nie zwalnia abonenta z obowiązku terminowego regulowania należności (§10 pkt 1 d., §12 pkt 1 i 5 Regulaminu).

Dowód:

dokumenty z 12 listopada 2013r – k.43-44

aneks – k.45

Regulamin – k.51-54

W dniu 5 lutego 2015r E. M. złożyła rezygnację z funkcji Prezesa

zarządu (...) sp. z o.o. W dniu 10 lutego 2015r (...) (...) sp. z o.o. odwołało E. M. z funkcji Prezesa zarządu.

Dowód:

rezygnacja k.89

protokółk.90-93

odpis pełny KRS pozwanej k.94-97

W wykonaniu umowy wierzyciel pierwotny wystawił na rzecz pozwanego faktury nr (...) na kwotę 129,14zł z terminem płatności 6 lipca 2015r, nr (...) na kwotę 140,95zł z terminem płatności 5 czerwca 2015 r., nr (...) na kwotę 134,34zł z terminem płatności 6 maja 2015 r., (...) na kwotę 172,64zł z terminem płatności 7 kwietnia 2015r,

Wierzyciel pierwotny notą księgową z dnia 8 września 2015 r. obciążył pozwanego kwotą 1.330,39 zł tytułem opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy.

Dowód:

faktury i noty - k. 46 – 50,

W dniu 22 grudnia 2016 r powód jako nabywca zawarł Umowę cesji wierzytelności z (...) sp. z o.o. w W.. Jako nabyte wierzytelności wobec pozwanego (...) sp. z o.o. wskazano kwoty z wyżej wymienionych faktur i not. Zbywca potwierdził otrzymanie ceny w całości.

Dowód:

wyciąg- k.16, 29v-3-

KRS k.17-22,30v-35v

umowa cesji k.23-28

pełnomocnictwo-k.29, 36-38

oświadczenie k.39

W dniu 18 stycznia 2017r sporządzone zostało zawiadomienie o przelewie wierzytelności, jednocześnie wzywające do zapłaty kwoty 2104,90 zł. Powód sporządził wezwanie do zapłaty z dnia 30 marca 2017 r., w którym domaga się zapłaty kwoty 2131,20 zł, a następnie także informację o wytoczeniu powództwa.

Dowód:

zawiadomienie, k. 42.

wezwanie do zapłaty - k. 41.

informacja – k.40

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione częściowo.

Powód wskazuje, że jest nabywcą wierzytelności od (...) sp. z o.o. w W..

Podstawą powództwa jest umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa ta uregulowana jest w ustawie z dnia 16 lipca 2004r Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. 171 poz. 1800 z późn. zm.). Zgodnie z art. 2 pkt.41 przywołanej ustawy świadczenie usług telekomunikacyjnych to wykonywanie usług za pomocą własnej sieci , z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług.

Powód wskazuje na nabycie wierzytelności wobec pozwanej.

Zgodnie z art. 503§1 zd. 2 k.p.c. w sprzeciwie pozwany powinien wskazać zarzuty, okoliczności faktyczne i dowody, a Sąd pomija spóźnione chyba , że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo, że występują wyjątkowe okoliczności.

W niniejszej sprawie pełnomocnik pozwanej dopiero na rozprawie podniósł zarzut dotyczący niewykazania przez powoda zapłaty ceny na rzecz zbywcy wierzytelności.

Zarzut ten jest spóźniony, nie było bowiem przeszkód, aby okoliczność tą podnieść już w sprzeciwie, by powód mógł odnieść się do niej w piśmie przygotowawczym przed rozprawą, tak jak do pozostałych zarzutów. Jednakże nawet gdyby przyjąć, że zarzut ten zgłoszono w terminie to i tak należy uznać go za bezzasadny. Do akt załączono bowiem nie tylko samą umowę cesji ale także oświadczenie zbywcy z 19 maja 2017r , że cena wskazana w umowie cesji została zapłacona w całości. W uzupełnieniu dodać można, że powodowi zostały przekazane dokumenty, dotyczące zawarcia umowy o świadczenie usług oraz jej wykonania, które złożył do akt, co jednoznacznie przemawia za skutecznym zawarciem umowy cesji.

Rozważenia natomiast wymaga, czy wierzytelność objęta przelewem faktycznie istniała i w jakim zakresie.

Pełnomocnik pozwanej skupia się na relacji (...) sp. z o.o., tymczasem w niniejszej sprawie kluczowa jest ocena, czy istniała umowa między (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. w W.. W ocenie Sądu na tak postawione pytanie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej. Powód wskazuje, że wywodzi swoje roszczenie z umowy o nr (...). Dokument ten, choć formalnie nazwany aneksem reguluje wszystkie istotne elementy umowy. Wyraźnie oznaczone są w nim strony w tym S. S., ich obowiązki oraz uprawnienia. W ocenie Sądu wyraża on w sposób wystarczający wolę obu stron. Na mocy tego aneksu pozwana zobowiązała się uiszczać opłaty za świadczone usługi. Aneks w imieniu pozwanej podpisała E. M., która w tamtym czasie bezspornie była upoważniona do jej reprezentacji. Gdyby nawet próbować doszukać się odpowiedzialności E. M. jako osoby fizycznej (czemu Sąd jest przeciwny), to co najwyżej możliwe byłoby rozważenie jej współodpowiedzialności wraz z pozwaną, a nie zamiast pozwanej. Pozwana złożyła bowiem własne oświadczenie woli wobec (...) sp. z o.o. w W. mocą którego zobowiązała się płacić za świadczone na numer (...) usługi. Co istotne umowa ta była nie tylko zawarta, ale także wykonywana. O ile bowiem porozumienie to zawarto 16 stycznia 2014r, to zaległości objęte pozwem dotyczą dopiero 2015r.

W takiej sytuacji wcześniejsze czynności, w tym w szczególności dokonane w dniu 12 listopada 2013r nie mają decydującego znaczenia. Dla wyczerpania tematu wskazać tylko można, że z czynności tych dokonanych przede wszystkim wobec (...) sp. z o.o. wynika, że E. M. jako osoba fizyczna nie chce dalej korzystać z usług operatora natomiast usługi takie chce otrzymywać S. S. (...) sp. z o.o. godzi się na to i uznaje (...) sp. z o.o. za stronę umowy. Nie było żadnych przeszkód, żeby wobec (...) sp. z o.o. (...) złożyła jedno oświadczenie w imieniu własnym, a jedno w imieniu (...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o. oświadczenia te przyjął i uwzględnił (potwierdza to podpis sprzedawcy). W tym zakresie art. 210 ksh nie ma zastosowania.

Bez znaczenia jest kto faktycznie korzystał z przedmiotowego telefonu. Umowę zawarła pozwana spółka i mogła ona w sposób dowolny dysponować numerem telefonu jak i aparatem. Zgodnie z Regulaminem (§10 ust 8 i10) za opłaty wynikające z używania przez osoby trzecie zagubionej, skradzionej lub utraconej w inny sposób karty do momentu zablokowania karty wyłączną odpowiedzialność ponosi abonent, podobnie abonent ponosi odpowiedzialność za skutki używania przez osoby trzecie zagubionej lub skradzionej karty spowodowane niezgłoszeniem tych faktów do operatora. W Regulaminie wskazano też, że abonent ma obowiązek terminowo płacić za świadczone usługi, że w razie nieotrzymania rachunku w terminie abonent powinien niezwłocznie zawiadomić o tym operatora, a brak rachunku nie zwalnia abonenta z obowiązku terminowego regulowania należności (§10 pkt 1 d., §12 pkt 1 i 5 Regulaminu). W niniejszej sprawie przed procesem pozwana nie zgłaszała (...) sp. z o.o., że z telefonu korzysta osoba nieuprawniona, że utraciła go w wyniku czynu zabronionego. Nie zgłaszano także braku otrzymywania faktur (adres w KRS pozwana zmieniła po okresie objętym sporem). W zaistniałej sytuacji bez znaczenia jest, czy po zakończeniu pełnienia funkcji prezesa zarządu u pozwanej E. M. nadal korzystała z przedmiotowego telefonu, czy nie, dlatego też wniosek o jej przesłuchanie na te okoliczności został pominięty.

(...) sp. z o.o. wystawił faktury za świadczone usługi zgodnie z warunkami umowy. Na fakturach tych wyraźnie wskazane są poszczególne usługi i naliczone opłaty oraz terminy płatności. Do treści faktur pozwana żadnych uwag nie zgłosiła. Nie budzą one także wątpliwości Sądu. Dlatego też zasądzeniu podlega kwota 693,71zł. Na kwotę tą składają się należności z 4 faktur (k.46-49) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tych kwot naliczonymi do dnia 28 marca 2018r zgodnie z żądaniem pozwu. Dalsze odsetki od tej kwoty zasądzone zostały od dnia wniesienia pozwu na podstawie art. 482 k.c.

Sąd nie uwzględnił żądania z noty odsetkowej na kwotę 0,71zł, gdyż brak było możliwości sprawdzenia, czy notę tą wystawiono prawidłowo, w szczególności za jaki okres i od jakich kwot naliczono odsetki.

Sąd nie uwzględnił także opłaty specjalnej za przedterminowe rozwiązanie umowy w kwocie 1330,39zł , a w konsekwencji także odsetek od tej kwoty w wysokości 239,04zł. Naliczenie przedmiotowej opłaty zakwestionował pozwany w sprzeciwie. Kwestia ta wymaga bliższego omówienia.

Zgodnie z art. 57 ust 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r Prawo Telekomunikacyjne w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej,

związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Zawarcie zapisu przewidującego taką sankcję finansową jest, co do zasady dopuszczalne zgodnie z zasadą swobodnego kształtowania stosunku prawnego (art. 385¹k.c.). Uściślenia przy tym wymaga, że zastrzeżenie umowne przewidujące obowiązek zapłaty określonej kwoty w związku z rozwiązaniem umowy na czas oznaczony nie jest karą umowną w rozumieniu art. 483 §1 k.c., gdyż nie jest związane z nienależnym wykonaniem zobowiązania, ale z wykonaniem uprawnienia prawokształtującego. W doktrynie trafnie przyjmuje się, że ulga może dotyczyć opłat za usługę telekomunikacyjną lub opłat za instalację zakończenia sieci, a także warunków sprzedaży urządzenia końcowego. Konieczne jest jednak wyraźne określenie wartości ulgi przyznanej abonentowi w umowie, najlepiej poprzez jej kwotowe wskazanie. W przypadku, gdy ulga jest przyznawana z różnych tytułów, np. zmniejszenie opłaty aktywacyjnej oraz zmniejszenie ceny aparatu telefonicznego, możliwe jest określenie kwot składających się na łączną wysokość ulgi. Na kalkulację wysokości ulgi wpływają: wysokość benefitu promocyjnego; upust na opłacie aktywacyjnej; wysokość subsydiowania promocyjnych telefonów; koszt obsługi procesu sprzedaży, prowizja od sprzedaży itp. Ulga ta pomniejszana jest o jej proporcjonalną wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania (por. Maciej Rogalski Komentarz do art.57 ustawy - Prawo telekomunikacyjne teza 23 opubl. Lex Omega). W postanowieniu z dnia 9 września 2011r (sygn. akt III SK 20/11 opubl. Lex nr 1232614) Sąd Najwyższy jednoznacznie wskazał, że przepis art. 57 ust. 6 p.t. określa granice roszczenia dostawcy usług telekomunikacyjnych w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług telekomunikacyjnych z winy abonenta tak, że "nie może przekroczyć określonej w umowie równowartości ulgi przyznanej abonentowi".

Reasumując naliczenie przedmiotowej opłaty, co do zasady jest dopuszczalne. W niniejszej sprawie wartość ulgi określono na 5000zł. Nie jest wystarczające, że wysokość naliczonej w niniejszej sprawie opłaty jest niższa niż wartość ulgi. Powód nawet nie wskazał kiedy rozwiązał przedmiotową umowę ani za jaki okres faktycznie naliczył „karę” i w jaki sposób. W tych okolicznościach Sąd nie ma żadnej możliwości weryfikacji dochodzonej pozwem kwoty 1330,39zł, co skutkuje oddaleniem powództwa w tej części.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały we wcześniejszej części uzasadnienia. W tym miejscu tytułem uzupełnienia wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń na podstawie częściowo niespornych twierdzeń stron i dowodów z dokumentów prywatnych przedłożonych przez powoda i pozwanego.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 100 zd.1 k.p.c. stosownie do którego w razie częściowego uwzględnienia żądań koszty będą stosunkowo rozdzielone.

Powód wygrał w 31% i poniósł następujące koszty: opłatę od pozwu w kwocie 100zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17zł oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika 900zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej tj. w kwocie 900zł na podstawie §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

Pozwana powinna zwrócić 31% kosztów celowych poniesionych w celu dochodzenia należności, czyli kwotę 315zł.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w punkcie III sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

- (...)

3. (...)